

Contes d'un transgressor

FRANCESC MONTERO
Cossetània Edicions ha aplegat en un únic volum *Contes d'un filòsof*, publicats per primera vegada el 1908 i reeditats el 1931 per Quaderns Literaris, i *Contes de glòria i d'infern*, apareguts el 1911 per primer i únic cop fins ara; dos reculls de contes que són un clar exemple de l'esperit inconformista, rebel i controvertit del seu autor. Psiquiatre, filòsof i escriptor, Diego Ruiz (Màlaga, 1881 – Tolosa de Llenguadoc, 1959) va ser un personatge complex que, amb aquestes obres, va obrir perspectives renovadores per a una segona etapa del modernisme literari català. Malgrat això, el seu caràcter difícil, la incomprensió dels seus mètodes professionals i la seva estètica literària propensa a la morbositat van generar una certa incomoditat en els cercles culturals de l'època, la qual cosa el va conduir posteriorment a l'aïllament i al treament de moltes relacions amb escriptors teixides durant la joventut.

Aquesta edició té una completa introducció de Lurdes Malgrat, que situa

l'obra en el seu context i ofereix diverses claus d'interpretació. A més, recupera el pròleg que Joan Maragall va escriure per a la primera edició de *Contes d'un filòsof*, en el qual intentava desfer els equívocs que podia provocar el títol.

Les dues parts del recull estan clarament diferenciades. En la primera, Ruiz demostra un sòlid domini del gènere i una voluntat explícita de jugar amb el misteri, els fenòmens inquietants i l'antideterminisme en l'estudi de la ment i la personalitat humana, a través d'històries contades majoritàriament per narradors intradiegètics que transcorren pels marges del simbolisme –amb la fantasia, la màgia i els elements inexplicables propis dels contes de Poe o Maupassant com a trets distintius–, combinades amb d'altres més decadentistes que delaten la influència nietzscheana. En la segona part, amb els passatges bíblics com a *leitmotiv*, destaca la voluntat de transgressió per sobre de la qualitat literària i la força narrativa, donant la volta a les versions oficials de la història sagrada i acostant-

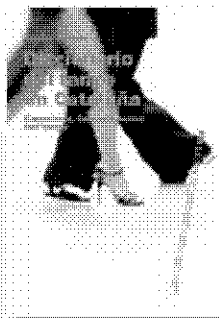
DIEGO RUIZ

Contes d'un filòsof. Contes de glòria i d'infern.

Edició a cura d'Andreu Gabriel,
pròleg introductor
de Lurdes Malgrat.
Biblioteca De Tots Colors.
Cossetània Edicions, 2009.
222 pàgines.

se a la irreverència en contes com «Jesús fou Satan» o «La filla del Crist».

Amb aquesta obra, Cossetània recupera per al lector un recull de contes innovador dins el modernisme, que advoca per una reformulació dels temes propis del moviment –tot i tractar-los des d'una mateixa perspectiva estètica–, amb una llengua rica i treballada i dins el qual *Contes d'un filòsof*, tot i l'egotisme mal dissimulat de l'autor, constitueix la part més destacada.

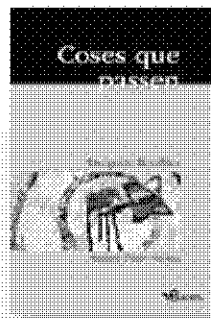

XAVIER FEBRÉS

Diccionari del tango en Cataluña

Colecció Km 13.774. Fundació Casa
América. Barcelona, 2009.

Xavier Febrés, especialista en el paisatge i la gent de la Costa Brava, ha rastrejat la presència del tango a Catalunya. El subtítol de l'obra és «Barcelona, tercera pàtria del tango». La col·lecció pren nom de la distància entre Amèrica Llatina i Catalunya.

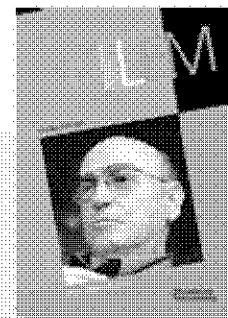

GRÉGOIRE BOUILLIER

Coses que passen

Accent editorial
Girona, 2009.
146 pàgines.

Aquest llibre de Bouillier, nascut a Algèria el 1960, és el primer de l'autor que es publica en català i li va valer el premi Prix Flore a França. És un relat colpidor de la vida d'un personatge on es barregen comicitat i violència, autobiografia i literatura.

THEO ANGELOPOULOS

La idea d'un film

Documenta Universitària
Girona, 2009.

El volum presenta les sessions dirigides pel director de cinema a la Càtedra Ferrater Mora de la Universitat de Girona. L'atmosfera que es va crear, i que el llibre intenta reflectir, no respon als paràmetres acadèmics habituals.